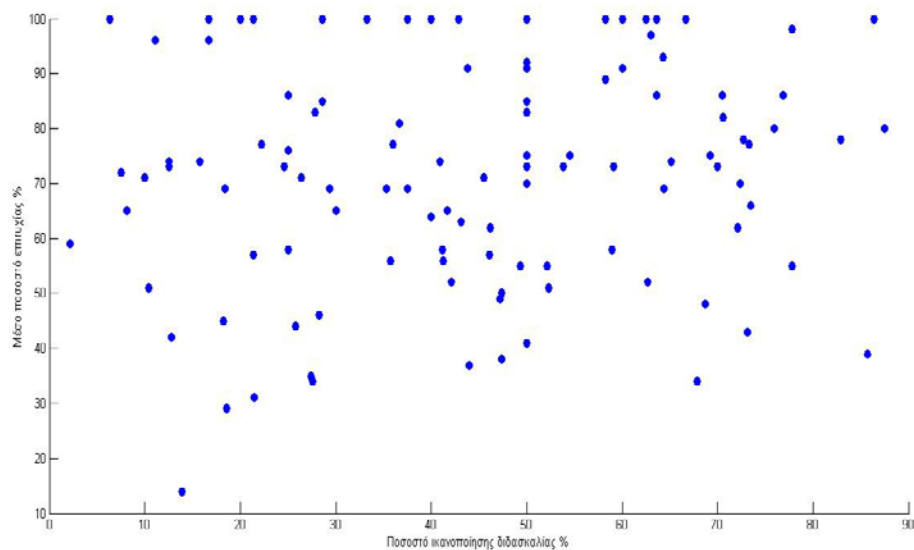

Περί Ποσοστών Επιτυχίας και Αξιολόγησης

Όπως μας κοινοποιήθηκε από τον κ. Κοσμήτορα αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα της σχολής τα μέσα ποσοστά επιτυχίας των μαθημάτων της χρονιάς 2014-2015. Με αφορμή κάποιων σχολίων που έγιναν, θεώρησα ότι θα πρέπει να ανοίξει η κουβέντα γύρω από το αν θα πρέπει να υπάρχουν τέτοια στατιστικά, εάν είναι χρήσιμα και αν ναι πως τα επεξεργαζόμαστε και τι συμπεράσματα μπορούν να βγουν από αυτά.

Αρχικά κατά την άποψή μου είναι απαραίτητο να υπάρχουν μετρήσιμες πληροφορίες για την κατάσταση των μαθημάτων στην σχολή. Και αυτό διότι έτσι καταδεικνύονται τα μειονεκτήματα και τα πλεονεκτήματα αυτών. Το ζήτημα το οποίο μπαίνει εδώ είναι με ποιο τρόπο θα μαζευτεί αυτή η πληροφορία? Για μένα όσο αφορά την αξιολόγηση των μαθημάτων ο ποιο αποτελεσματικός τρόπος είναι τα ηλεκτρονικά ερωτηματολόγια. Αυτή όμως η μέθοδος ενέχει σημαντικό κίνδυνο η πληροφορία που δίνει να είναι προκαθορισμένη ανάλογα με την σκοπιμότητα του συντάκτη. Τρανό παράδειγμα για αυτό είναι οι δημοσκοπήσεις των εκλογών, οι οποίες είναι γνωστό ότι οι ερωτήσεις σχεδιάζονται με τέτοιο τρόπο ώστε οι απαντήσεις που θα δοθούν να διαμορφώνουν το επιθυμητό κλίμα στο εκλογικό σώμα. Επομένως ο μόνος τρόπος να διασφαλιστεί η ποιότητα της πληροφορίας είναι η σύνταξη των ερωτηματολογίων να είναι διαφανής και να προέρχεται μέσα από τις γενικές συνελεύσεις των φοιτητών, γιατί αυτοί είναι οι αποδέκτες της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αυτοί πρέπει να την αξιολογούν. Ακόμα όμως πρέπει να διασφαλίζεται η επάρκεια του δείγματος. Υπάρχουν φωνές οι οποίες αμφισβητούν την περσινή προσπάθεια των ερωτηματολογίων υποστηρίζοντας ότι η συμμετοχή ήταν μικρή. Διερωτώμαι όμως, πως μπορεί να είναι μεγάλη όταν δεν υπάρχει αποτύπωμα στην προσπάθεια? Όταν γίνονται ποια επισήμως γνωστά ποια μαθήματα έχουν σημαντικό πρόβλημα και δεν αλλάζει κάτι? Όμως σε αυτό ευθύνεται και σημαντικά ο φοιτητής διότι έχει μάθει να δρα ατομικά και δεν τον ενδιαφέρει να αφήσει τα πράγματα καλύτερα για τους επόμενους, δεν έχει μάθει να διεκδικεί το δικαίωμα του στην γνώση.

Περαιτέρω της αξιολόγησης έχει σημασία να δούμε τα μέσα ποσοστά επιτυχίας των μαθημάτων και από τι αυτά εξαρτώνται. Σε μία πρώτη εκτίμηση θα μπορούσε κανείς να πει ότι η επιτυχία εξαρτάται από την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Όμως εάν παραστήσουμε τα μέσα ποσοστά επιτυχίας με την ικανοποίηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας,

όπως αυτά προέκυψαν από τα περσινά ερωτηματολόγια προκύπτει ότι δεν υπάρχει καμία συσχέτιση μεταξύ τους.

Από αυτό συνεπάγεται άμεσα ότι το κέντρο βάρους δεν είναι στην εκπαιδευτική διαδικασία αλλά στην εξέταση του μαθήματος. Εάν το μάθημα ήταν επικεντρωμένο στην παραγωγή γνώσης και όχι στην εξέταση η παράδοση θα είχε ισχυρή συσχέτιση με την επιτυχία αφού σε αυτή την περίπτωση η κατανόηση είναι μονόδρομος για να περάσει κάποιος το μάθημα και πιθανότατα αυτή θα πραγματοποιιούταν μέσω της παρακολούθησης.

Σε μία προσπάθεια διερεύνησης άλλων παραμέτρων που μπορεί να συμβάλλουν χρησιμοποιήθηκαν τα διαθέσιμα δεδομένα των ερωτηματολογίων για 113 μαθήματα σχετικά με την κάλυψη της ύλης, τον φόρτο εργασίας και την χρησιμότητα της παρεχόμενης γνώσης.

	<i>Ποσοστό Επιτυχίας</i>
Ποσοστό Επιτυχίας	1,000
Η εκπαιδευτική διαδικασία γίνεται με ικανοποιητικό τρόπο	0,018
Δεν καλύπτει την ύλη που προδιαγράφεται	0,032
Είναι αυξημένου φόρτου εργασίας	0,076
Η γνώση που προσφέρει είναι χρήσιμη στον Πολιτικό Μηχανικό	0,021

Στον παραπάνω πίνακα φαίνονται οι συσχετίσεις μεταξύ των παραμέτρων και της επιτυχίας όπου προκύπτει και πάλι ότι είναι αμελητέα μικρές.

Η επιτυχία σε ένα μάθημα είναι μία συνάρτηση πολλών μεταβλητών. Πέρα από τις τυχαίες συνθήκες, εξαρτάται από την προσωπική ενασχόληση, την παρακολούθηση, την ποιότητα της διδασκαλίας, τον τρόπο εξέτασης, την αντιστοιχία των θεμάτων με την διδασκόμενη ύλη, το επίπεδο των θεμάτων, την φιλοσοφία των θεμάτων, την ύπαρξη σημειώσεων, την ποιότητα του συγγραμματος και τον τρόπο βαθμολόγησης. Όμως θεωρώ ότι εδώ πρέπει να εξετάσουμε και το γεγονός ότι προκύπτει ο μέσος όρος επιτυχίας των μαθημάτων κορμού να είναι 58% ενώ της κατεύθυνσης 83%. Επομένως ίσως να ήταν χρήσιμο να εξεταστούν ξεχωριστά τα μαθήματα κορμού από τα μαθήματα κατεύθυνσης για την καλύτερη εξαγωγή συμπερασμάτων. Είναι δεδομένο για παράδειγμα ότι στα μαθήματα επιλογής 8^{ου} και κυρίως 9^{ου} εξαμήνου όπου είναι πολύ λίγα άτομα ότι είναι απίθανο να κοπεί κανείς που ασχολείται καθώς γνωρίζει την φιλοσοφία των μαθημάτων αλλά και ασχολείται μέσα στο εξάμηνο αφού ήταν δικιά του επιλογή.

Συμπερασματικά λοιπόν θα έλεγα ότι τα στοιχεία που έχουμε αυτή την στιγμή είναι ανεπαρκή για να εξετάσουμε διεξοδικά και να εξαγάγουμε ασφαλή συμπεράσματα για τα ποσοστά επιτυχίας. Θα πρέπει να ερωτηθεί εκ νέου το φοιτητικό σώμα με βάση τις παραπάνω παραμέτρους ώστε να καθοριστούν πλήρως αυτές που συμβάλλουν στην επιτυχία των φοιτητών στις εξετάσεις. Σαφώς ο στόχος του πανεπιστημίου δεν είναι οι εξετάσεις αλλά η γνώση, όμως μέσα από αυτή την αναζήτηση θα προκύψουν τα μειονεκτήματα του κάθε μαθήματος και ενδεχομένως να μπορούμε να συνάγουμε και γενικότερα συμπεράσματα για όλη την φιλοσοφία της εξέτασης και της διδασκαλίας των μαθημάτων. Και με βάση αυτά θα πρέπει να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα της σχολής έχοντας σαν όραμα ένα πανεπιστήμιο ανοικτό για όλους, που θα παράγει γνώση με βάση τις ανάγκες τις κοινωνίας.